

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 378/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Mgr. Petrom Hargašom, advokátom, Košická 56, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 12CoP/43/2026 z 12. marca 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. júna 2026 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), rovnosť účastníkov podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, ochranu rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, starostlivosť o deti a ich výchovu podľa čl. 41 ods. 4 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením krajského súdu o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia.

II.

2. Styku sťažovateľa s jeho maloletým synom sa s jeho súhlasom zúčastňovala poradkyňa pre rodiny. Matka navrhla neodkladným opatrením uložiť poradkyňi zákaz priblížiť sa k matke a maloletému. Tomuto návrhu okresný súd vyhovel uznesením, ktoré krajský súd zrušil v časti týkajúcej sa maloletého, keďže ho nezastupoval opatrovník, a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Následne okresný súd ustanovil maloletému opatrovníka, ktorý trval na návrhu. Sťažovateľ potom, čo sa o konaní dozvedel, vzal za maloletého návrh späť. Okresný súd neodkladným opatrením uložil poradkyňi zákaz priblížiť sa k maloletému a poučil ju, že môže proti maloletému podať žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať náhrady škody alebo inej ujmy spôsobenej týmto opatrením.

3. Proti tomu sa sťažovateľ odvolal. Namietol, že hoci je zákonným zástupcom maloletého a neodkladným opatrením bolo zasiahnuté aj do jeho práva rozhodovať o osobách spolupôsobiacich pri jeho styku s maloletým, súd s ním nekonal. Namietol (i) nevysporiadanie sa súdu so späťvzatím

návrhu, ktoré podal za maloletého, (ii) to, že opatrovník, zastupujúci maloletého, práve pre nezhodu názorov rodičov nezisťoval aj jeho názor, a (iii) nedostatočné odôvodnenie osvedčenia predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a nenariadenia pojednávania. Namietol, že hoci súd neuložil maloletému povinnosť podať návrh na začatie konania vo veci samej, neodôvodnil, prečo možno neodkladným opatrením dosiahnuť trvalú úpravu pomerov.

4. Krajský súd uznesením zmenil zákaz poradkyne priblížiť sa k maloletému tak, že sťažovateľovi uložil povinnosť zabezpečiť jej neprítomnosť pri jeho styku s maloletým, a výrok o poučení tak, že sťažovateľ môže proti matke podať návrh na nahradenie jej súhlasu s prítomnosťou poradkyne pri styku sťažovateľa s maloletým. Toto uznesenie zrušil najvyšší súd na dovolanie sťažovateľa a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Odôvodnil to tým, že konanie vo veci maloletého, o ktorej sa rodičia nevedia dohodnúť, začína len na návrh, a preto je ním súd viazaný. Týmto návrhom sa žiadalo poradkyňu zakázať priblížiť k maloletému, a nie sťažovateľovi uložiť povinnosť zabezpečiť pri jeho styku neprítomnosť poradkyne.

5. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením krajský súd potvrdil zákaz poradkyne priblížiť sa k maloletému a sťažovateľa opäť poučil o možnosti podať proti matke návrh na nahradenie jej súhlasu s prítomnosťou poradkyne pri jeho styku s maloletým. Odvolacie námietky sťažovateľa nepovažoval za dôvodné. Konštatoval dôvodnosť a dostatočné odôvodnenie záveru okresného súdu o zákaze priblíženia poradkyne k maloletému. K námietke o nevykonaní pojednávania uviedol, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia možno rozhodnúť aj bez pojednávania. K námietke o nezisťovaní názoru sťažovateľa opatrovníkom uviedol, že v konaní o neodkladnom opatrení sa nedokazuje v takom rozsahu ako vo veci samej. K námietke o neprihliadnutí na späťvzatie sťažovateľa uviedol, že návrhom za maloletého mohla disponovať len matka, ktorá ho podala.

III.

6. Sťažovateľ namieta zmätočnosť vedenia konania. Účastníkom konania sa stal až v odvolacom konaní, no bez upovedomenia a zdôvodnenia, keďže podania robil za maloletého. Tým bolo porušené jeho právo na dvojstupňové konanie. Namieta nerozhodnutie o jeho späťvzátí návrhu, nesprávny postup opatrovníka. Súd mu odopreli uplatňovať jeho procesné práva tým, že osobitným rozhodnutím nevylúčili konanie vo vzťahu k maloletému na samostatné konanie podľa Civilného mimosporového poriadku. Namieta nedostatočné odôvodnenie osvedčenia predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a nedostatočné vysporiadanie sa s jeho odvolacími námietkami. Namieta nesprávnosť výroku o poučení. Zákon umožňuje poučiť o možnosti podať návrh na začatie konania vo veci samej len osobu, ktorej bola neodkladným opatrením uložená povinnosť. No sťažovateľovi žiadna povinnosť neodkladným opatrením uložená nebola. Súdom by mal v prvom rade uložiť povinnosť podať návrh na začatie konania vo veci samej navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Ak navrhovateľovi túto povinnosť neuloží, musí odôvodniť, prečo. Toto zdôvodnenie však v uznesení krajského súdu absentuje.

IV.

7. Ústavná sťažnosť je neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov odmietnutá (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Sťažovateľ namieta (i) nesprávny procesný postup súdov

znemožňujúci mu uskutočňovať jeho procesné práva, (ii) nedostatočné odôvodnenie a vysporiadanie sa s jeho odvolacími námietkami a (iii) nesprávny výrok o poučení. Tieto námietky sú proti namietanému uzneseniu o neodkladnom opatrení nahradzujúcim rozhodnutie vo veci samej prípustným dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (R 21/2018, 5Cdo/135/2017, 6Cdo/22/2019). Tieto námietky tak sťažovateľ mohol uplatniť v dovolaní, no neurobil tak. Sťažovateľ tak podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu zákon priznáva na ochranu jeho základných práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júna 2026

Robert Šorl
predseda senátu